

Mi mindnyájan magyar hazafiak vagyunk

„Magyarország ma az ellenálló Európa a szimbóluma. Ma este mindnyájan magyar hazafiak vagyunk!” – Hubert de Marans

<http://www.larevuecritique.fr/article-hongrie-96335671.html>

Youtube : <http://www.youtube.com/henribouladonline>

A magyar nyelvű teljes fordítás

Mindnyájan magyar hazafiak vagyunk!

A magyarországi helyzet továbbra is lázban tart mindenkit aki számít Párizsban: a nagy lelkeket, a szellem embereit, a methodista lelkipásztorokat és az emberbarát bankárokat. Tegnap este a Le Monde megint teljes egészében Orbán úr "antidemokratikus elhajlásainak", "gyalázatos" alkotmányának és "szégyenletes" törvényeinek szentelte vezércikkének első részét. Magától értetődik, hogy szóba került Európa, a római szerződés szelleme, Monnet, Schumann és Brüsszel többi nagy élő lelkiismerete. És - most az első alkalommal - még szankciókat is követeltek! Bizony: szankciókat, igazságokat, komolyakat, szigorúakat. El kell ismerni, hogy egy demokratikus választások után alakult kormány ellen szankciókat alkalmazni nem is olyan egyszerű dolog. De mit számít az. Végülis, qui bene amat, bene castigat - aki jól szeret, jól is büntet!

A vezércikk második felét olvasva értjük csak meg igazán, hogy mitől lett ennyire dühös a mi mondén krónikásunk: a magyar kormány gazdaságpolitikájától! "Egy furcsa nacionalista hitvallást követve, úgy tűnik, hogy Orbán úr elhatározta, hogy országa egyedül is ki tud lábálni az öt súlyosan érintő válságból. Visszautasítja, hogy teljesítse azokat a feltételeket, amelyekből az EU és az IMF függővé teszi az országnak nyújtandó segílyt." Á vagy úgy! nem hajlandó eltúrní ezeknek a frankfurti és new yorki uraknak diktátumait? Ugyanazoké akik éppen most véreztették el Görögországot és most arra készülnek, hogy padlóra küldjék Olaszországot, Spanyolországot és Portugáliát?

Értjük már! Az, hogy Orbán úr módszerei kicsit önkényesek, hogy kissé túl sokat foglalkozik a lobogó, a közrend és a vallás kérdéseivel, hogy csak mértékkel

kedveli a Köztársaság szót, aminek egyébként éppen most tette ki a szürét az alkotmányából, mindez csak hagyján! De az, hogy nem hajlandó hajbókolni Draghi úr és Lagarde asszony előtt, nem engedi, hogy ezek az eurokraták az orránál fogva vezessék, az már bűnös vakság jele. Kell-e még más bizonyíték arra, hogy Orbán úr egy proto-fasiszta? Nem hisz sem a központi bankok függetlenségében, sem a szabad versenyben, sem Van Rompuy úr intelligenciájában, sem Juncker úr becsültségében!

Egy olyan országról van szó, amelyik nagy többséggel megválasztja a nemzeti felemelkedés kormányát, annak reményében, hogy talán kikerülhet abból a válságból, amibe Európa süllyesztette, amelyik ugyan csak nagy többséggel támogat egy új alkotmányt, ahol a haza, becsület és történelem szavak visszanyerik jelentésüket, amelyik csak úgy mellesleg, egy nagyszerű ötlettől vezérelve, megszabadul a Köztársaság szótól és a "demokráciának" a sztálini korszakból örökölt színes üveg-golyóitól, amely megvédi a nemzetközi pénzüzetekkel és Bruxelles gnómjával szemben a jogait, állampolgárainak munkahelyeit, és gazdaságát. Mi is ez az ország a Le Monde, a Libération és a mi kiváló polgári sajtónk véleménye szerint? Egy kvázi-diktatúra!

S ekközben Olaszországra és Görögországra mindenfajta választások nélkül, egyszerű kinevezéssel, kényszerítenek rá új vezetőket, Goldman-Sachs alkalmazottait, közismert gazembereket, férgeslelkű bankárokat, akik közül egyesek saját országuk tönkretételében működtek közre, és akiket most a piacok és ragadozók helyeztek oda smasszernek. Ezt minek tartja a Le Monde, a Libération és a velük hasonzorú sajtó? Szabad és demokratikus országoknak! Olyannyira, hogy azt szeretnék, legyen ugyanígy Franciaországban is. Lionel Stoleru úr vajon nem jelentette-e ki jámborul a múlt héten a Le Monde hasábjain, hogy a "demokrácia képtelen olyan politikai vezetőket kitermelni és támogatni, akiknek elég bátorságuk lenne a népszerűtlen, de feltétlenül szükséges intézkedéseket meghozni." És hogy a hatalmat olyan "bátor emberek" kezébe kellene adni, mint Camdessus, Trichet, Pascal Lamy vagy Claude Bénéar urak. Miért ne adnánk közvetlenül Parisot asszony kezébe a hatalmat (a Francia Választott Szövetségének elnöke)?

Magyarország ma az ellenálló Európa a szimbólum

ma. A népek önrendelkezési jogának nevében teszi ezt, akárcsak alig több mint fél évszázada a szabad és büszke élethez való jog nevében. A magyar ellenzék tüntetései, melyeket médiáink oly bőkezűen közvetítenek újra és újra, valójában csak keveseket mozgósítanak. A budapesti utca emberének véleménye szerint főleg idősöket, funkcionáriusokat és mindenekelőtt a régi kommunista rezsim híveit. Annak a rezsimnek híveit, amely csalással, hazugsággal, büntettekkel ragadta magához a hatalmat, amely betiltotta az alkotmányt és mindenfajta demokratikus megnyilvánulást, korlátozta a szakszervezetek működését; rendörök, hóhérok és gyilkosok rezsimje, amely majdnem egy fél évszázadon keresztül egy véreskezü Köztársaságot kényszerített rá Magyarországra. E gyalázatos múlt emlékének örögdögét akarják kiüzni magyar barátaink azáltal, hogy jóváhagynak egy alkotmányt ami újra előtérbe helyezi identitásuk, nyelvük, területük, szabadságuk szimbólumait. Talán egy még távolabbi, de nemkevésbé kegyetlen múlt emlékét is le szeret-

nék rázni: az 1920-as trianoni szerződését, amelyben a szövetséges hatalmak, és mindenekelőtt a laicista és republikánus Franciaország igyekezett megbüntetni és megalázni a katolikus és habsburgista Magyarországot megfosztván azt területének és népességének kétharmadától.

Az európai unió, tudatlan politikusaiknak és a telhetetlen bankárokat kiszolgáló funkcionáriusainak csapatával úgy gondolja, hogy útját állhatja a nemzeti emlékezés és újjászületés eme folyamatának. Diktátumokról, büntetésekről és szankciókról álmodoznak.

Jobb lenne, ha vigyáznának! Magyarország nem azért lett független a Szovjetuniótól, hogy egy másfajta, jobban álcázott de nemkevésbé zsarnoki birodalom része legyen. Ellen fog állani, és ellenállása másokat is követésre sarkall majd. 1956-ban a francia nép, az akkori vezetőivel dacolva, spontánul támogatta a budapesti felkelőket. 1956 novemberének estéin a Párizsban összegyűltek emlékeztették a dunai mészárosok francia bűntársait, hogy jó lesz vigyázniuk. Mert Párizsban nem nagyon szeretik azokat, akik a szabad népetek bántalmazták. Ma este mindnyájan magyar hazafiak vagyunk!

Hubert de Marans

Forrás: Nemzeti InternetFigyelő

POSEPO, avagy az Avas tanulsága és a pörzsölő pörzsölődése (részlet)

(...)

2. Meglepő orosz, amerikai és izraeli vélemények

(...)

Egy izraeli filmrendező, Yoav Shamir, készített egy filmet az antiszemitizmusról *Defamation, azaz Rágalmazás* címmel. (<http://www.youtube.com/watch?v=TOUIJLrQ3sQ&feature=related>)

A rendezőnek az adta az ötletet, hogy ő, mint Izraelben született ember, természetszerűen, még sosem találkozott antiszemitizmussal, az izraeli újságok mégis állandóan azzal foglalkoznak. Van a filmben egy beszélgetés, amelyet a kilencvenedik évét betöltött nagyanyjával folytatott a dolgról, amelyet érdemes elolvasni:

Yoav Shamir.: Én izraeli vagyok. Én sosem találkoztam antiszemitizmussal. Megpróbálom megérteni, hogy mi is az antiszemitizmus.

Nagymama: Na, és tudod már?

Y.Sh.: Még tanulom.

N.m.: Még tanulod?... Mi lelkes cionisták va-

gyunk. Mi nem fogunk országot vagy népet cserélni. Semmiképp! Amikor efféle dolgokról beszélsz, az bánt engem és felizgat.

Y.Sh.: Milyen dolgokról?

N.m.: Zsidókról, antiszemitizmusról és effélékről.

Y.Sh.: De azt mondják, hogy külföldön töméntelen antiszemitizmus van.

N.m.: Hol? Külföldön? Akkor miért nem jönnek ide (mármint zsidók - szerző)? Ha ott antiszemitizmus van, miért nem jönnek ide? Arra várnak, hogy megöljék őket? Igaz? És miért nem jönnek?

Y.Sh.: Hát miért nem jönnek?

N.m.: Azért, mert szeretik a pénzt. A zsidók szeretik a pénzt. A zsidók bűnözők. A zsidó bűnöző. Pénzt halmoznak ott. Miért jönnének ide és dolgoznának a pénzért, ha ott munka nélkül tudják halmozni. Miért?

Y.Sh.: Ők ott nem dolgoznak?

N.m.: Nem dolgoznak. Ezt mondom. Munka nélkül van pénzüik. Ha ide jönnének, dolgozniuk kellene.

Y.Sh.: Hogy lehet pénzüik munka nélkül?

N.m.: Hogy lehet pénzüik? Kamat, pénzt kölcsönöznek nagy kamatra ... szeszt árulnak ... bort. A zsidók mindent tudnak a piszkos üzletről. Én mondom neked, én vagyok az igazi zsidó. Engem nem vakít el a pénz, semmi.

Y.Sh.: De te úgy beszélsz, mint egy antiszemita, ha azt mondom, hogy a zsidók nem dolgoznak.

N.m.: Dehogy! Ha külföldön akarnak maradni, maradjanak. Arra várnak talán, hogy jöjjön egy új

Hitler és megölje őket, mielőtt még elmenekülnének?

Tehát így tanítja felnőtt, filmrendező unokáját egy kilencven valahány éves cionista zsidó asszony, aki még fiatal korában vándorolt ki a Szentföldre. Ha én mondanék ilyet, nyilván elvetemült rasszista és antiszemita volnék, mint akkor is, ha azt mondom, hogy a cigányok sokkal nagyobb arányban bűnöznek nálunk, mint bármely más népcsoport. Vannak igazságok, amelyeket a polkorrektség megtilt kimondani. Az öreg zsidó asszonynak nem kellett ettől a vádtól félnie, ezért őszintén kimondta. Az angol nyelvű filmet egyébként érdemes megnézni, mert félelmetes módon leplezi le a zsidók önmaguk által indukált üldözöttségi és holokauszt paranoiáját. (Paranoia: Sajátos belső logikával felépített, rendszerezett, gondosan kidolgozott téveszmék ill. téveszmerendszerek összessége. Esméi valóságosságában a személy megingathatatlanul hisz.) Ami viszont számunkra érdekes, hogy a zsidó öregasszony véleménye mennyire egybecseng a volt szovjet tábornokéval és az amerikai újságíróéval: piszkos üzlet, piszkos ügyek, piszkos életvitel. Hát igen, ha valaki nálunk állandóan a magyar rasszizmustól és antiszemitizmustól reszket, miért nem megy az ígért földjére, hogy ott biztonságra és boldogságra találjon? Hiszen: „El lehet innen menni” – ahogyan halhatatlan Gyurcsányunk mondta, no nem az antiszemitizmustól reszkető zsidóknak, hanem a magyar ifjúságnak.

(...)

Forrás: Nemzeti InternetFigyelő

EURÓPAI IDŐ – Az Európai Unióban szabadságát és önrendelkezését megteremteni kívánó erdélyi magyarság lapja – ISSN 1220-9929

Főszerkesztő: Horváth Alpár. Helyettes főszerkesztő: Stöffán György. Felelős szerkesztő: Simon Ildikó. Főmunkatárs: Borsos Géza, Kolumbán Sándor, Krasznai Zoltán.

A szerkesztőség postacíme: El-KIA, 520100 Sf.Gheorghe, C.P.: 15. Tel./fax: 0267-318 895. Honlap: <http://www.e-ido.com/> E-mail: europai_ido@e-ido.com

A kiadó címe: Európai Idő Kiadó, 520085 Sf.Gheorghe, Str. Daliei nr. 2. bl. 44. sc. C. ap. 1. Bankszámla: COD IBAN: RO490TPV300000597085R001 – OTP BANK SFANTU GHEORGHE.

Főkönyvvitel: Illyés Veronika. Könyvvitel: Simon Ildikó. Terjesztés: az Európai Idő Terjesztőhálózata. Felelős terjesztő: El-KIA Kft. Nyomda: Europrint Nyomda – Csíkszereda

Az Európai Idő hasábjain szerző nevével, szignójával stb. megjelent írások illetve más forrásból átvett cikkek, illusztrációk nem föltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét, s így felelősséget sem vállalunk ezek tartalmáért! A cikkekért minden esetben azok szerzői a felelősök.